

sik Urbán Beatrix, aki miskolci származású zenész volt, de jelenleg Madridban él.

Nagy Albertet nyilvános társulati ülésen hallgatták meg a zenekar tagjai, majd a szimpátiaszavazáson a 90 szavazó közül 75-en rá voksoltak. A szakmai bizottság szintén őt támogatta, azonban a kulturális bizottság nem. Vélekedésük szerint szükségessé vált a Miskolci Szimfonikus Zenekar működtetésében egy profiltisztítás. Már ekkor felmerült az az elképzelés, hogy a Művészetek Háza ne tartozzon a zenekarhoz, inkább a közművelődési intézményekhez.

Bár a Művészetek Házának leválasztását a zenekarról már korábban is tudni vélték a városban, a procedúra sikertelenségét, a nemleges döntést végül úgy indokolták, hogy a pályázatot a Miskolci Szimfonikus Zenekar és a Művészetek Háza működtetésére írták ki, de később határozat született

a szétválasztásról, ezért az új helyzetre új pályázatot kell kiírni.

Ez valóban meg is történt. Az ügyvezetői igazgatói posztra négy aspiráns akadt: a két korábbi jelentkező, Nagy Albert és Urbán Beatrix mellett Mező Péter budapesti, kamarazenekari zenész, a Liszt Ferenc Zene-művészeti Egyetem kamara-tanára, valamint Horváth László, aki 33 évig volt a Magyar Állami Hangversenyzenekar szólóklarinetosa, 8 és fél évig a Szombathelyi Szimfonikus Zenekar igazgatója, jelenleg pedig Nagykovácsiban tanít a Nemzetközi Amerikai Iskolában.

A Miskolci Szimfonikus Zenekar tagsága ismét szimpátiaszavazást tartott, 85-ből 56-an voksoltak Nagy Albertre. Mező Péter 15, Urbán Beatrix 10 szavazatot kapott, Horváth László nem kapott voksot.

A szakmai bizottság is Nagy Albertet, a Mis-

kolci Szimfonikus Zenekar első fagottosát támogatja a zenekar ügyvezető igazgatói posztjára kiírt pályázaton, s döntés március elején, a közgyűlésen születik.

Eközben már leválasztották a Művészetek Házát az együttesről, s a hozzátartozó alkalmazottakkal együtt a Miskolci Kulturális Központhoz került. R.Zs.

„A magasrendű produkciókra mindig szükség lesz”

Bánfalvi Béla a Szász-iskoláról, utódlásról, tervekről, turnékról

Ez év januárjában ünnepelhetted első évfordulóját az Új Magyar Kamarazenekar, az együttes ugyanis 2012. január 17-én adta bemutatkozó koncertjét. Már e rövid idő alatt is sikerült elérniük, hogy olyan rangos helyszínrre kapjanak meghívást, mint Luzern, ahol tavaly decemberben szerepeltek. Májusban Isztambulban lépnek fel, nyáron pedig a Rheingau Zenei Fesztiválon muzsikálnak. Jövő tavasszal egy tizenhat koncertből álló németországi vendégszereplésre indulnak. Olyan szólista is örömmel ül be a koncertmesteri posztjukra, mint Baráti Kristóf. Az együttes születéséről, terveikről, helyzetükről az alapító, Bánfalvi Béla koncertmester beszélt.

■ Látva a zenekari támogatások egyre csökkenő összegét, az együttesek növekvő gondjait, s azt, hogy a kamarazene iránt mennyire fogyóban az érdeklődés, úgy vélem, ma nagyon-nagy merészség kamarazenekart alapítani. Miért szánták mégis erre rá magukat?

– Huszonhat év kamarazenekari koncertmesteri múlt van a hátam mögött, s ez alatt a negyedszázad alatt sok tapasztalatot gyűjtöttem, amit kamatoztatni tudok az Új Magyar Kamarazenekar javára. A családunk mind az öt tagja profi zenész, így amikor kiváltunk az előző kamarazenekarból, amelyben a nagyobbik fiam és a menyem is játszott, természetes volt, hogy együtt vágunk bele egy új együttes alapításába. Így már azonnal

meg is volt a kamarazenekar egyharmada. A zeneművészet magyarországi helyzetével mi is tisztában voltunk, de bízunk abban, hogy helyesen összeválogatott tagsággal hamar képesek leszünk kitűnő színvonalat elérni. Hiszünk abban, hogy a magasrendű produkciókra mindig szükség lesz.

■ Miért döntött úgy, hogy váltania kell? A Budapesti Vonósok, ahol a koncertmesteri posztot látta el, sikeres együttes.

– Minden válásnak komoly okai vannak, de mivel a múltat megváltoztatni nem lehet, ezért a régi események fölemletésének nincs sok értelme. Én sem szeretnék a múltnak szellemi energiát adni, inkább minden erőmet igyekszem a jövő építésére fordíta-

ni. A döntés szükségességéről csak annyit mondanék, hogy különböző okoknál fogva közös munkánk folytathatatlaná vált. 2011 augusztus végén határoztuk el, hogy elmegyünk, búcsúlevelünket szeptember elsején küldtük el. Egy hónap múlva, október 2-án már alakuló ülését tartotta az Új Magyar Kamarazenekar egy közös szalonnasütés keretében.

■ Honnan verbuválták az együttes többi tagját?

– A tagok kiválasztására nagy gonddal figyeltünk. Közösséget kellett létrehozni, ahol a választásnál természetesen nagyon fontos szempont a szakmai színvonal, de ennél még fontosabb, a zenekar tagjainak emberi minősége. Platón írja, hogy „a közösség alapja az igazságosság”. Ez magában foglalja az egymás iránti tiszteletet, és azt a nemes szeretetet, amely képes egyformán adni mindenkinek, különbségtétel nélkül. Hozzánk hasonló gondolkodású zenészeket kerestünk, olyanokat, akikkel az általunk fontosnak tartott ideákat meg lehet valósítani.

■ Akik mellett ráérnek a rendszeres próbákra, koncertezésre, turnéokra...

– A hasonló időbeosztás szintén nagyon lényeges. Zenekarunkban zömmel különböző szimfonikus zenekarok tagjai muzsikálnak, ezért leginkább délutánonként próbálunk. A zenekarból hárman Szász József növendékei voltunk az Akadémián. Mivel nagyobbik fiammal, Zolival együtt – akit középfokon én tanítottam – a Pécsi Tudomány Egyetem Művészeti Karán tanítunk hegedűt, természetesen az ott végzett növendékeink közül válogattuk ki a legjobbakat. Így elmondható, hogy az Új Magyar Kamarazenekar tagságának fele Szász növendék, unoka, vagy dédunoka. Ez azért fontos, mert a hasonló hangszerkezelés és gondolkodás nagyon jelentősen gyorsítja a munkát. Zenekarunkban minden szólamvezetői poszton a legmegfelelőbb muzikusok ülnek és úgy gondolom, hogy hál'Istennek sikerült minden vonatkozásban kiváló társulatot létrehozni.

■ *Hogyan vélekedik arról, hogy mostanában a világ nagyzenekaraiban kevesebb a magyar hegedűs, s nem könnyű megfelelő koncertmesterre találni?*

– Ezt innen nem tudom megítélni, mert nincs rálátásom a világ nagyzenekaraik tagságára. Ami az ideális nagyzenekari koncertmestert illeti, az biztos, hogy az ilyen poszt betöltéséhez komoly zenei intelligenciával rendelkező kiváló hegedűsre van szükség, hiszen a szólamvezetés feladatain kívül néha igen nagy nehézséget jelentő szólókat kell eljátszania. Valószínűleg hiány van alkalmas hegedűsökből. A betöltött helyeken sem biztos, hogy a legjobbakat találjuk. A problémát súlyosbíthatja, hogy a magyarországi reménytelen helyzet miatt egyre inkább külföld felé orientálódnak a fiatalok, és valószínűleg a tehetségesebbek találnak jó iskolára és aztán munkahelyre odakint.

■ *A kamarazenekari koncertmester-képzéssel mi a helyzet?*

– Ilyen képzés nincs. Valószínűleg azért, mert ezt a tudást csak azután lehet elsajátítani, miután az illető már azon a széken ül. Az én esetemben rengeteg tévedés, mellék-

út és éjszakázás árán hosszú évek alatt alakult ki egy fajta arányérzék és próbálási tapasztalat. A kamarazenekar koncertmesterének feladata legalább fele részben karmesteri. A zeneművet kell átlátnia és amellett, hogy a szólamát játssza, még a hegedű csigáival mindenki számára érthetően irányítania is kell az előadást. A nagyzenekari koncertmesterrel ellentétben fele a produkció színvonaláért, viszont több joga is van.

■ *Miből finanszírozzák a kamarazenekart?*

– Tavaly decembertől alapítványi formában működünk, tehát az idei évtől lehetőségünk van pályázni. Két év után a feltételek teljesítése esetén válhatunk közhasznú alapítvánnyá, ez számunkra sokkal több lehetőséget nyújtana. A próbateremért fizetnünk kell, ezt az összeget minden hónapban a tagok adják össze. Kezdetből fogva rengeteg fúvós és vonós kolléga valamint kitűnő szólisták támogattak minket munkájukkal teljesen ingyen. Egy házaspár több mint ötven eredeti zenekari anyagot ajándékozott az együttesnek. Nagyon nagy hálával tartozunk nekik. Minden tagunknak van állása, a kamarazenekart emellett vállalják.

■ *Ebben a szezonban már így is bérletsozratot indítottak.*

– Rátaláltunk a Nádor Terebre, amely bérletünk helyszíne. Emellett négy vidéki koncerthez az NKA-tól kaptunk támogatást. Bérletünkkel és vidéki koncertjeinkkel Tátrai Vilmos születésének századik évfordulója előtt tisztelgünk. Ő alapította annak idején a Magyar Kamarazenekart. Névvelasztásunk miatt fölkerestük a Tátrai családot, akik nagyon örültek annak, hogy ez a név ismét bekerült a köztudatba.

■ *Valóban komoly külföldi turnékkal büszkélkedhetnek, hiszen tavaly Luzernben adtak hangversenyt, s már 2014-re is lekötött, hosszú németországi koncertsozratra kaptak felkérést....*

– Ezeket a felkéréseket Baráti Kristófnak köszönhetjük, akivel régóta szoros baráti és szakmai kapcsolatban vagyunk. Bármeny-

nyire is hihetetlen, de ezek a külföldi koncertek már akkor kialakultak, amikor még egy hangot sem játszottunk. Az impresszáriónál Kristóf szava volt a garancia arra, hogy ez a kamarazenekar méltó lesz a feladatra. Úgy érzem, hogy Luzernben sikerült megfelelnünk az elvárásoknak. Ezekre a koncertekre Kristóf mindig velünk jön, hol szólistaként, hol koncertmesterként. Luzernben például mindkét minőségben jelen volt. Beszélgettünk már arról, hogy ha abahagyom a zenélést, akkor Ő venné át az együttest. Nem tudni, hogy mit hoz a jövő, hogyan engedi ezt egyre följebb ívelő szóló karrierje?

■ *Hol tartanak repertoárépítésben?*

– Van még tanulnivalónk. Legközelebb április 17-én lépünk fel a Nádor Tereben, Bach–Mozart-műsorral és egy kiváló fiatal tehetséggel, Hlavacsek Tihamérral. Tudatosan nehéz műsorokat játszunk, hogy terhelésnek vessük alá a zenekart. Márciusban nincs koncertünk ezért előre dolgozunk. Megtanuljuk a Bartók Divertimento első két tételét, a harmadikat már följátszottuk a demo lemezünkre. A Divertimento a hosszú német turné egyik állandó műsorszámává lesz, addig több helyen el kell hogy játszunk. A szerenádok közül Csajkovszkij, Elgar és Suk műveit már elsajátítottuk, de a Dvořák szerenád még hátravan. A „kézben” lévő műsor hónapról hónapra nő, nemrég egy teljes Haydn-operát játszottunk el.

■ *Egy korábbi interjúban említette, fontos céljuk, hogy megszeressék a gyerekekkel a komolyzenét. Hol tartanak most?*

– Valóban nagyon fontos, hogy a gyerekek színvonalas előadásokon találkozzanak a komolyzenével, hiszen ők lesznek a holnap közönsége. Meg kell találnunk a támogatókat és helyszíneket, ahol erre fogadókészség van. Folyamatosan dolgozunk ezen és remélem, hogy a jövő szezonban már több előadást is tudunk tartani.

■ *Hova akar zenekarépítésben eljutni ennek az esztendőnek a végére?*

– Szeretném, ha az arány a saját magunk szervezett és a meghívásos koncertek között az utóbbi irányába tolná el. Úgy vélem, hogy ennek az egyedüli, legfőbb biztosítéka zenekarunk magas színvonalára lesz. Az új egy ideig mindig eleve érdekes. Utána már a minőség miatt hívják meg a társulatot. Bízom benne, hogy az Új Magyar Kamarazenekar egyre több felkérést kap majd a következő időszakban itthon és külföldön.

R. Zs.

